

El 'cas Naseiro' fa esclatar Cullera

Cullera-Babilònia

La possible connexió de Naseiro amb les operacions especulatives en el poble valencià de Cullera (la Ribera) ha provocat que l'opinió pública s'assabente de les intrigues i els enfrontaments que protagonitzen la vida política municipal.

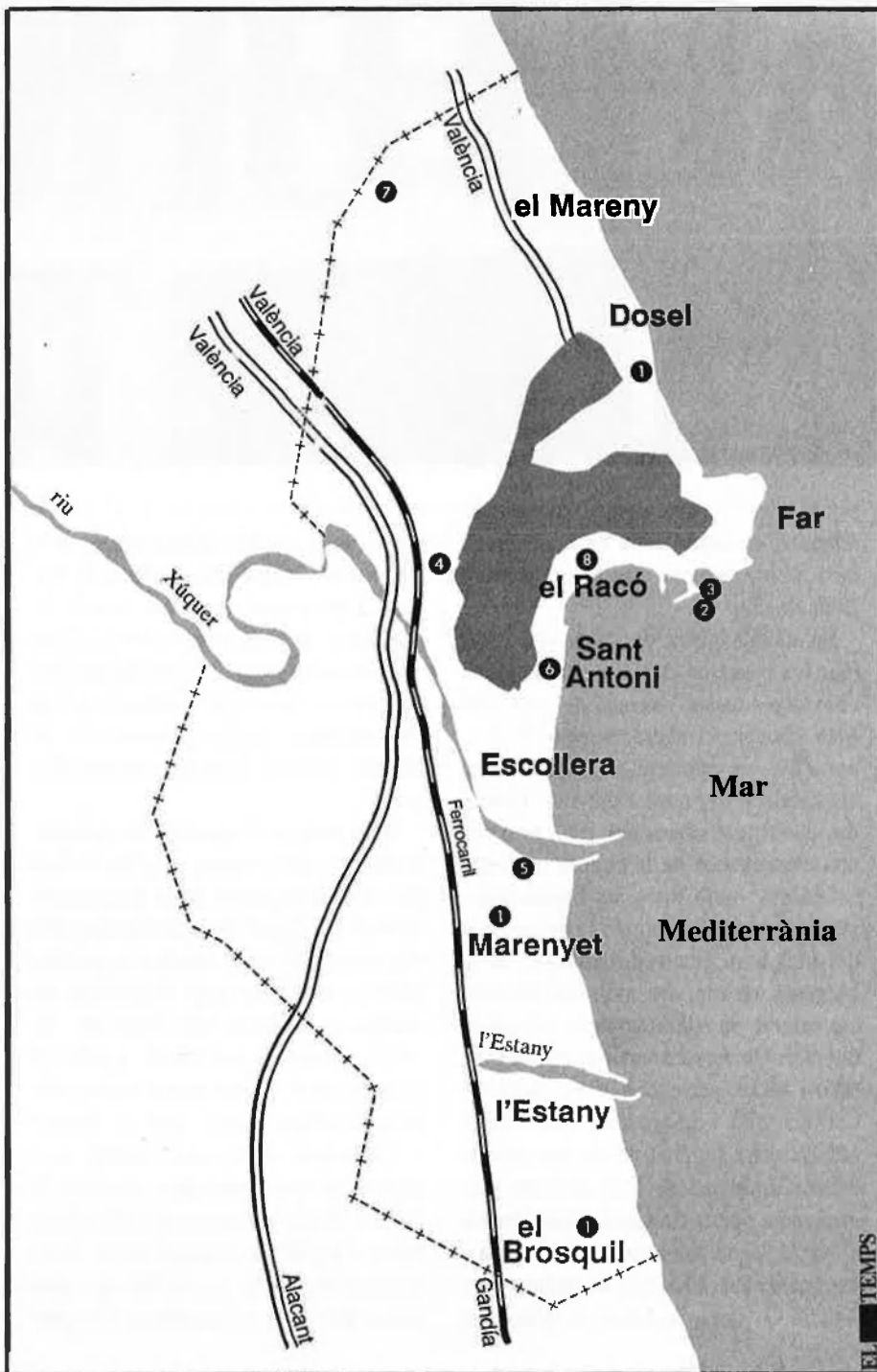
Les ramificacions del *cas Naseiro* han provocat que l'opinió pública es llance sobre Cullera (la Ribera) tractant d'esbrinar quina és la connexió entre el tresorer del PP i les nombroses operacions immobiliàries d'aquest poble de la costa del País Valencià. El primer interrogat de la llista preparada pel jutge Manglano va ser precisament Luis Latorre, actual arquitecte municipal de Cullera. Malgrat que va quedar lliure després de prestar declaració, la connexió amb la Ribera quedava preparada i reforçada quan, una vegada tramès tot el cas al Suprem, l'arquitecte responsable de l'elaboració del Pla General d'Ordenació Urbana (PGOU) de la ciutat, Javier Domínguez, anava a declarar davant el jutge Manglano.

Després de la declaració, Javier Domínguez quedava lliure i manifestava que pensava anar-se'n de vacances, que havia estat assetjat i que ell no tenia res a veure amb el tema. Darrere quedaven molts interrogants, l'ordre de crida i cerca decretada pel jutge contra ell, posteriorment anul·lada, i la participació de Javier Domínguez en l'empresa d'assessorament borsari Futuro Financiero, de la qual també és soci un dels principals encausats, el regidor popular a l'ajuntament de València, Salvador Palop, i que s'ha vist obligada a tancar.

L'aparició de la figura de l'arquitecte precisament en un moment en què el Pla General de Cullera, que la Conselleria d'Obres Públiques i Urbanisme té actualment subrogat, torna a ser polèmic, ha provocat que la vida municipal s'ompliga de suspicàcies. I que l'agitat consistori, presidit per l'alcalde d'Unió Valenciana Antonio Martínez Naya, siga centre d'interès per ell mateix.

UN EQUIP DE GOVERN BEN
HETEROGENI

Antonio Martínez Naya va ser elegit

alcalde després de les darreres eleccions municipals. En una votació plena de sorpreses, a més dels quatre vots del seu partit, els tres del Partit Popular i dos del CDS, va rebre el del regidor comunista Joan Bolufer, que trencava així el pacte amb la Unitat del Poble Valencià, que tenia un altre regidor, i impedia l'accés al govern dels socialistes que eren el grup majoritari amb nou regidors, i que havien ocupat l'alcaldia fins aquell moment.

L'entrada d'Unió Valenciana en l'alcaldia vingué acompanyada d'una voluntat

manifesta de *netejar* la política urbanística del PSOE que no havia realitzat un pla general i s'havia limitat a fer plans parcials. El primer colp d'efecte va ser la negativa a permetre que l'aigua i la llum arribaren a l'edifici del Ferrobús, que finançat per una cooperativa amb bones connexions amb els sindicats majoritaris, havia obtingut la qualificació de VPO (vivendes de protecció oficial) tot i estar situat en primera línia de platja. L'alcalde va denunciar diverses irregularitats urbanístiques però la polèmica, que arribà a provocar manifestacions ciutadanes, es

va tancar de sobte d'una manera ràpida i misteriosa i Juan Martínez Naya va acudir a presidir solemnement el sopar d'inauguració de l'edifici.

Des d'aquell moment un pacte de silenci va fer que es calmaren les aigües, gens netes, de la política municipal. Unió Valenciana va encarregar a Javier Domínguez la realització del Pla General d'Ordenació Urbana que els socialistes no s'havien atrevit a fer i, una vegada aprovat pel consistori, el va presentar a la Conselleria d'Urbanisme que, davant certes irregularitats detectades, el va subrogar.

La geografia fosca de Cullera

1. La requalificació de terrenys en el nou PGOU beneficia particulars, entre els quals parents de l'alcalde d'Unió Valenciana.

2. El projecte de fer el port esportiu de Cap Blanc queda definitivament descartat. Malgrat això, l'escullera que es va fer ha quedat i ha modificat els corrents, amb els consegüents problemes d'algues i de pèrdua d'arena.

3. Durant les nits de l'estiu, aprofitant la gran platja creada per l'escullera de Cap Blanc, els camions carreguen arena que després acaba en els camps de tarongers.

4. Discoteca *París-Texas*, construïda enmig de terrenys no urbanitzables amb la col·laboració de la brigada municipal d'obres, i propietat de diversos membres de l'equip de govern.

5. *Bagdad*, pub construït sense llicència municipal en terrenys del regidor d'Urbanisme, José Carles (UV), i propietat del president municipal del CDS, Enrique Torres.

6. Edifici Ferrobús en primera línia de platja, construït sota l'alcaldia socialista i que obtingué curiosament la qualificació d'habitatges de protecció oficial.

7. Terrenys situats dins el Parc Natural de l'Albufera, qualificats en el nou PGOU com a urbanitzables.

8. Edificis construïts creant una gegantesca pantalla amb diverses irregularitats urbanístiques.

Cullera, abans i després; panorama de l'especulació salvatge.

RAFA GIL

Això vol dir que ara serà la Conselleria l'encarregada de realitzar-lo.

L'exposició i aprovació del PGOU va venir acompanyada d'una àmplia operació de propaganda. A més de cartells i fulls informatius, l'alcalde va enviar una carta personal a tots els ciutadans on manifestava que el Pla "significava una fita en la continuada tasca de sanejament començada per l'actual equip de govern". Tan prompte com va sorgir l'escàndol Naseiro, el grup socialista abandonà el silenci i denuncià que el PGOU subrogat incloïa requalificacions de terreny que beneficiaven alguns familiars de l'alcalde. En concret, diversos terrenys de les platges del Brosquil, el Dosel i el Marenyet, estaven qualificats com a sòl *urbà*, de manera que els propietaris no haurien de cedir el 10% aprofitable al municipi tal com marca la llei per als sòls *urbanitzables*. Al Marenyet, tenen propietats l'alcalde, un germà seu i també el regidor d'Urbanisme José Carles (UV). Terrenys que linden amb altres que no han tingut la sort de rebre la mateixa qualificació.

PARIS-TEXAS-BAGDAD-CULLERA

Malgrat que la Conselleria va prohibir expressament a l'ajuntament que donara llicències de construcció mentre no hi haguera un PGOU en vigència, l'equip de govern no n'ha fet cas i ha continuat concedint-ne a mansalva. A més, les edificacions que ni tan sols tenen llicència continuen plagant el terme municipal. La del *pub Bagdad*, construït en uns terrenys del regidor d'Urbanisme José Carles i propietat del president del CDS municipal Enrique Torres.

L'afer no fa sinó recordar la construcció de la discoteca il·legal *Paris-Texas*, un monstruós *bunker* enmig de terrenys de

camp, propietat de l'empresa Safimar. La construcció de la discoteca registrà curioses mostres de solidaritat per part de la brigada d'obres de l'ajuntament, que s'implicà en l'obra com si fóra seua, tal com denunciaren els veïns de Cullera. La participació de l'alcalde i altres membres del consistori en Safimar havia estat reiteradament negada per Martínez Naya, encara que la premsa donava per segura la vinculació de l'alcalde, i la de Juan Francisco Ferrer, regidor del grup mixt, ex-PSOE. Malgrat la negació del batlle, el jutjat del poble de Sueca té pendent una ordre d'embargament per més de 26 milions de pessetes contra Safimar, empresa propietat de Martínez Naya i *altres*.

ESPECULACIÓ I MÉS ESPECULACIÓ

La situació costanera de Cullera en una de les badies més protegides del País Valencià i l'especulació salvatge que va patir durant l'etapa franquista han fet córrer els diners entre propietaris i constructors. Les polèmiques pel PGOU es converteixen moltes vegades, tal com declara algun observador, "en polèmiques entre constructors d'una i altra banda, i les discussions polítiques passen a un segon pla". Les acusacions entre un i altre grup són cada volta més agres i entre els ciutadans circulen rumors ben àcids. La figura de l'alcalde s'ha convertit en una font constant de notícies. Des del seu passat com a venedor de flors, Martínez Naya s'ha convertit en un pròsper propietari de dues cases, un cotxe, una moto i una moderna tenda, i tot això després que la riuada s'emportara els seus hivernacles. A més, Martínez Naya, que en les últimes eleccions generals anava com a cap de llista al Senat per UV, va fer una

increïble campanya personal amb uns fons de promoció que ningú no gosa saber d'on vingueren.

Mentrestant, el futur de la Cullera *Bahía de los Naranjos, Playa de Europa*, sembla ben negre ja que el deteriorament constant de l'entorn natural que la va convertir en un paradís per al turisme pot acabar per ofegar la gallina dels ous d'or. Estiu rere estiu, les algues envaeixen les platges i converteixen les aigües de la badia en una bassa pestilent. La mateixa Conselleria ha hagut de recomanar alguna vegada que no es prenga el bany en algunes zones del terme municipal. Les alteracions de la costa han influït en aquestes plagues; a Cap Blanc, prop del far, l'escullera construïda per a un port esportiu que ha quedat definitivament oblidat, ha modificat els corrents marins de manera que ha provocat una immensa platja al nord i la pèrdua constant d'arena al sud. De nits, els camions carreguen arena destinada a regenerar les platges que en perden constantment, però alguns carregaments no arriben a la seva destinació i acaben venuts als agricultors que utilitzen l'arena en els tarongers; en un ús totalment il·legal de la cada volta més escassa arena de les platges valencianes.

Els rumors i les desconfiances són constants entre els habitants i el consistori. Joan Bolufer, d'Esquerra Unida, manifestava: "Estem acollonats, no sé per què tothom buscà coses ací, si no hi ha res anormal, només l'especulació que es pot trobar en qualsevol poble, finquetes de deu o quinze pisos, però res més". Poser aquestes "finquetes" inofensives acabaràn traient a la llum tot aquest món soterrat d'especulacions i negocis immobiliaris, i l'abast d'aquest afer portarà, sense dubte, noves sorpreses.

Jordi Sebastià